

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233181
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8113233181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: H. S. - H., s miestom J. L.C. XX, XXX XX J., IČO: XXXXXXXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou IURISTICO, s.r.o., Štefánikova 26, Košice proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody 480 762,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/184/2014 - zo dňa 16.12.2019, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody v sume 480.762,80 eur s príslušenstvom, titulom nezákonného rozhodnutia vydaného Okresným súdom Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok žalobcu a ktoré bolo predpísaným spôsobom zmenené Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 2CokKR/19/2010 zo dňa 11.05.2010 spôsobom zastavenia konkurzného konania.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) rozsudkom sp. zn. 5C/184/2014 zo dňa 26.01.2016 žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 21Co/129/2016 zo dňa 26.05.2017 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd na základe skutkového stavu uzavrel, že dôvodom vydania zmeňujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach bola nezákonnosť uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 1K/9/2010. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bolo skúmať existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou žalobcu.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Prešov po vrátení veci na ďalšie konanie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že ich výšku určí súd prvej inštancie po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

4. Súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov H. R. a R. F., oboznámením sa s obsahom žalobcom doložených listinných dôkazov, oboznámením sa s obsahom pripojených spisov Okresného

súdu Prešov sp. zn. 1K/9/2010 a žalovaného 33267/2013, na základe čoho ustálil skutkový stav nasledovne.

5. V bode 9 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd opísal priebeh konkurzného konania, napokon sa však pridfžal vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu, že uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010 bolo vydané nezákonne, vychádzajúc pritom z odôvodnenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/129/2016 zo dňa 26.05.2017.

6. Žalobca podaním zo dňa 10.05.2013 žiadal žalovanú o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody vo výške 760.556,54 eur podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalovaná dňa 21.11.2013 žalobcovi oznámila, že jeho žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody nebolo vyhovené, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vznik škody.

7. V rámci súdneho konania potom žalobca vo výpovedi opísal svoje podnikateľské aktivity pred vyhlásením konkurzu. Jeho hlavnými partnermi boli spoločnosti C., s.r.o. a A. R., a.s., pričom dôvodom ukončenia spolupráce s nimi malo byť vyhlásenie konkurzu na žalobcu a práve v jeho dôsledku mala žalobcovi vzniknúť škoda.. Asi 4 mesiace po vyhlásení konkurzu kúpil spoločnosť H. M., s.r.o., ktorá ma rovnaký predmet činnosti. Cítil sa však ako zbitý pes, zhoršil sa mu zdravotný stav, hospitalizovaný nebol, bol na infúziách. Od vtedy je nervózny, pribral, odbornú pomoc nevyhľadal. Súd k výpovedi žalobcu uviedol, že ten zrejme žije v tom, že konkurz bol vyhlásený vo februári, nie apríli roku 2010.

Ušlý zisk inak plynúci od spoločnosti C., s.r.o.

8. Zo zmlúv uzavretých dňa 08.01.2008 medzi spoločnosťami C., s.r.o. a H. - H. S. mal vyplynúť maximálny objem prác, ktoré mala za odmenu vykonať spoločnosť H. - H. S. v prospech spoločnosti C., s.r.o.. Za nedostatky predložených zmlúv považoval súd prvej inštancie absenciu podpisu na niektorých z nich, uvedenie rôzneho maximálneho objemu prác od 3.400.450,- eur do 4.000.000,- eur. Na č. I. 258 spisu sa dokonca nachádza zmluva bez uvedenia objemu prác s dátumom podpisu 08.01.2008, s nečitateľným podpisom za zhotoviteľa a pečiatkou H. S. H.. Na č. I. 249-257 a 542-545 sa nachádzajú zmluvy s objemom prác 4.000.000,- eur a za zhotoviteľa je nečitateľný podpis a pečiatka spoločnosti H. M., s.r.o..

9. K pečiatkam na Zmluve o dielo zo dňa 08.01.2008, ktorú uzatvoril žalobca ako fyzická osoba, pričom za zhotoviteľa je uvedená pečiatka H. M., s.r.o., žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že pečiatka sa tam dostala omylom, keďže bol dobrým priateľom s majiteľom tejto firmy, ale jeho meno na výzvu súdu hneď uviesť nevedel. Rovnaký omyl sa žalobcovi stal pri Dohode o urovnaní zo dňa 07.11.2013.

10. Z komunikácie medzi spoločnosťami C., s.r.o. a H. - H. S. malo ďalej vyplynúť, že spoločnosť C., s.r.o. sa dozvedela o konkurze spoločnosti H. - H. S. a z tohto dôvodu s ňou musela byť ku dňu 25.02.2010 ukončená spolupráca, vykonávaná na základe zmluvy zo dňa 08.01.2008.

11. Svedok H. R., dlhoročný priateľ žalobcu a jediný konateľ a majiteľ spoločnosti C., s.r.o., uviedol, že so žalobcom spolupracuje od roku 2007. V roku 2010 sa mu dostala informácia, že žalobca má problémy, je v súdnych konaniach, bol na neho podaný návrh na konkurz. Potom sa mu ozval veľmi arogantný nepríjemný pán, s tým, že má všetko uhradiť, čo nebolo možné. Jediným dôvodom ukončenia spolupráce však bola podľa výsluchu svedka zmena konateľa, ktorým sa stal správca. Pokiaľ by sa ten pán nesprával tak, ako sa správal, spolupráca by bola obnovená, aj keď zmluvy boli ukončené pred vyhlásením konkurzu. Svedok pozná R. H. M., s.r.o., s p. S. spolupracuje roky dozadu, robí pre nich podružné práce, nemajú uzavretú rámcovú zmluvu ako v minulosti.

Ušlý zisk inak plynúci od spoločnosti A. R., a.s.

12. Na č. I. 296 spisu sa nachádza stanovisko spoločnosti A. R., a.s. zo dňa 27.05.2013 o prerušení vzájomných obchodných vzťahov so spoločnosťou H. - H. S.. Dôvodom malo byť vyhlásenie konkurzu na žalobcu, v dôsledku ktorého neboli prijaté žiadne cenové ponuky žalobcu, ktoré predložil od vyhlásenia konkurzu.

13. Na č. I. 262 spisu sa nachádza mailová komunikácia, adresovaná p. S., pravdepodobne od jeho právneho zástupcu, vypovedajúca o tom, ako by malo vyzeráť potvrdenie spoločnosti A. R., a.s.. Obsah tejto mailovej komunikácie bol napokon totožne prevzatý do stanoviska spoločnosti A.A. R., a.s., ako je uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozsudku.

Odstupné zamestnancov spoločnosti H. - H. S.

14. Na č. I. 287-292 sa nachádzajú výplatné pásky za mesiac apríl 2010, z ktorých je zrejmé, že konkrétnym zamestnancom bolo vyplatené odstupné v celkovej výške 12.050,26 eur.

15. Na základe zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 391, § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), § 1, § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, 3, § 15 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 5, § 18 ods. 1, 3, § 19 ods. 1, 2, 3, § 25 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, § 11 ods. 3, 5, § 12 ods. 2, § 14 ods. 1, 3, 5, 6, § 19 ods. 1, 2, § 20 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu vydania uznesenia o vyhlásení konkurzu, § 415 Občianskeho zákonníka.

16. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vyjadreným v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, súd prvej inštancie upriamil svoju pozornosť na preukázanie vzniku škody na strane žalobcu a tiež príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Vzhľadom na zistený skutkový stav mal súd za to, že ak žalobcovi vznikla škoda, nie je v žiadnej príčinnej súvislosti s napadnutým nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010.

17. Nezákonné rozhodnutie bolo vydané dňa 13.04.2010, avšak žalobca v konaní produkoval dôkazy, z ktorých vyplýva, že k vzniku škody titulom ušlého zisku došlo pred týmto dátumom. So spoločnosťou C., s.r.o. malo dôjsť k ukončeniu spolupráce dňom 25.02.2010. Dôvodné pochybnosti o predložených dôkazoch vzniesol sám žalobca, keď predložil súdu niekoľko zmlúv s touto spoločnosťou, s rôznym objemom prác, ktorá mali byť uzavreté v roku 2008, dohodnutých na menu euro, ktorá oficiálne platila od roku 2009. Zmluvy predložil opatrené pečiatkami iného subjektu, ktorého sa žalobca stal majiteľom v rovnakom mesiaci, v akom bol na neho vyhlásený konkurz. Súd poukázal aj na rozpor výpovede svedka Sýkora s predloženými listinnými dôkazmi. Podľa výpovede svedka jediným dôvodom ukončenia spolupráce bolo arogantné správanie sa nového konateľa - správcu. Z priloženého konkurzného spisu pritom vyplynulo, že predbežný správca bol žalobcovi ustanovený dňa 10.03.2010, avšak ukončeniu spolupráce malo dôjsť dňa 25.02.2010. Výpoveď svedka vnímal súd v tomto kontexte ako snahu pomôcť žalobcovi v konaní.

18. So spoločnosťou A. R., a.s. malo dôjsť k ukončeniu spolupráce dňa 18.02.2010. Sám žalobca pred súdom tvrdil, že oznámenie o ukončení spolupráce mu prišlo tesne po vyhlásení konkurzu, ale súd predložil potvrdenia datované dňom 03.07.2013 a 27.05.2013. Z cenových ponúk žalobcu, adresovaných spoločnosti A. R., a.s. sa len jedna týkala obdobia vyhlásenia konkurzu, a to tá zo dňa 29.04.2010. Súd sa však stotožnil s argumentáciou žalovanej, že predloženie cenovej ponuky neznamena, že je druhou stranou akceptovaná. Navyše, žalobca predkladal cenové ponuky napriek tomu, že mu bolo oznámené, že spolupráca s nim bola ukončená.

19. K skončeniu pracovných pomerov so zamestnancami nepredložil žalobca žiaden dôkaz. Ak však bola zamestnancom daná výpoveď v čase po vyhlásení konkurzu na majetok žalobcu, takéto oprávnenie vyplývalo len správcovi konkurznej podstaty, nie žalobcovi. Žalobca tak nemohol učiniť na príkaz správcu, ako to tvrdí. Správca oznámil dňa 27.04.2010 žalobcovi, že bude nútený prijať opatrenia na odhlásenie odberu elektriny, vody, plynu a na skončenie pracovného pomeru výpoveďou so zamestnancami. Ak teda ešte dňa 27.04.2010 nebola zamestnancom daná výpoveď, ku dňu 15.05.2010 nemohla zamestnancom uplynúť dvojmesačná alebo trojmesačná výpovedná doba. Pokiaľ však zamestnanci dostali výpoveď pre vyhlásením konkurzu, vyplatenie odstupného nebolo v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím.

20. Keďže z dôvodu časových nezrovnalostí niet kauzálneho nexu medzi škodou žalobcu a nezákonným rozhodnutím, nie je ani dôvodu na priznanie nákladov, súvisiacich s predbežným prerokovaním nároku,

tiež tak niet dôvodu na priznanie nemajetkovej ujmy. Možno prisvedčiť námietkam žalovanej, že žalobca neuviedol relevantné skutočnosti pre odôvodnenie vzniku nemajetkovej ujmy. Ak zo strany Daňového úradu Prešov došlo k šikanóznemu výkonu práva, ide o osobitný nárok, nezávislý od nároku, ktorý je predmetom konania. K tvrdeným zdravotným komplikáciám žalobcu súd uviedol, že konkurz na majetok žalobcu bol vyhlásený necelý kalendárny mesiac, v rámci ktorého sa žalobca stal jediným konateľom spoločnosti H. M., s.r.o.. Je nepochybné, že do žiadnej miery nebol znížená jeho dôstojnosť v rodinnom, spoločenskom alebo podnikateľskom prostredí.

21. K nákladom na úhradu nákladov na predbežné prerokovanie návrhu vo výške 3.321,26 eur poukázal súd na argumentáciu žalovanej, že tieto trovy nie sú súčasťou náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Ak by aj súd mienil posudzovať tieto náklady ako súčasť pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento nárok žalobcovi priznať nemohol, pretože nepreukázal vznik ani ich výšku. Súdu nebolo predložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia ani doklad o ich úhrade.

22. K návrhu žalobcu na vykonanie ďalších dôkazov - výsluchu predchádzajúceho právneho zástupcu žalobca, na zistenie či bolo pojednávanie v konkurznom konaní, poukázal súd na zákonnú koncentráciu konania podľa § 153 Civilného sporového poriadku, tiež mal súd z obsahu konkurzného spisu nepochybne preukázané, že žiadne pojednávanie či stretnutie sudcu a účastníkov konania sa nekonalo. Nad rámec toho, žalobca udelil plnú moc svojmu právnenému zástupcovi až dňa 16.04.2010, teda až po vyhlásení konkurzu.

23. O trovách konania rozhodol súd podľa § 251, 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči neúspešnému žalobcovi.

III. Obsah odvolania žalobcu

24. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Namietal, že škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím súdu, pričom k pochybeniu štátu došlo už podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, keďže žalobca nebol v úpadku. Napriek nesplneniu zákonných podmienok bol na žalobcu vyhlásený konkurz, čo bolo poslednou fatálnou a likvidačnou ranou pre jeho podnikanie. Vychádzajúc však z premisy, že k vyhláseniu konkurzu došlo v dôsledku oneskoreného osvedčenia platobnej schopnosti žalobcu, súd prvej inštancie prispôsobuje tomu i ostatné hodnotenie dôkazov, ktoré je tendenčné, právne i skutkovo nesprávne a stráni žalovanému, ktorým je štát. Vo vzťahu k ušlému zisku spoločnosti C., s.r.o. žalobca považuje za osvedčenú existenciu ich zmluvného vzťahu, pričom k viacerým stavebným zákazkám už mal mať schválený aj konkrétny rozpočet. Z dôvodu existencie konkurzného konania a po komunikácii s konkurzným správcom ukončila spoločnosť C., s.r.o. dlhoročnú spoluprácu so žalobcom. Táto spolupráca by však bola obnovená, kedy k vyhláseniu konkurzu nedošlo. Pri spoločnosti A.Ž. R. a.s. žalobca osvedčil reálny záujem o zákazky podávaním cenových ponúk a písomnými potvrdeniami Inžinierskych stavieb.

25. Ku skutočnosti, že prerušenie spolupráce nastalo po začatí konkurzného konania, ale predchádzalo samotnému nezákonnému vyhláseniu konkurzu, žalobca uviedol, že konkurzné konanie je potrebné vnímať ako jeden celok a nie je ho možné z formalistických dôvodov rozčleňovať tak, aby umožnilo štátu vymaniť sa zo zodpovednosti. Návrh veriteľa - Daňové riaditeľstvo SR, Banská Bystrica - Daňový úrad Prešov II na vyhlásenie konkurzu, začatie konkurzného konania a následne vyhlásenie konkurzu nemožno vnímať inak ako snahu o zámernú likvidáciu podnikania žalobcu. Výška v návrhu uvedenej pohľadávky veriteľa nezodpovedala jej skutočnej výške, najmä bolo vedené konanie za účelom jej reštrukturalizácie o zmene jej výšky a splatnosti, v dôsledku čoho sa k takej pohľadávke veriteľa nemá ani prihladať pri vyhlásení konkurzu. Pohľadávka druhého veriteľa - Všeobecnej zdravotnej poisťovne - v tom čase ani neexistovala. Celá reťaz skutočností je pritom pripísateľná štátu, nie niekomu tretiemu. Súd prvej inštancie bazíruje na časovej postupnosti a súvislosti skutočností. Vo vzťahu k obom existujúcim zmluvným vzťahom a ich narušeniu došlo v dôsledku vyhláseného konkurzu na osobu žalobcu. Výpovedi svedka H. R. je potrebné rozumieť tak, že jeho spolupráca so žalobcom bola založená na dôvere a osvedčenej spolupráci, ktorá však v prípade prevzatia kontroly predbežným správcom, neskôr konkurzným správcom bola neprijateľná pre ďalšie fungovanie. Neprijateľná bola však i s poukazom na základ financovania zákaziek tohto zmluvného partnera zo štátnych pôdnych fondov, kde

skutočnosť vyhlásenia konkurzu sa považuje za podstatné porušenie zmluvy a dôvod na odstúpenie od nej, súd na túto skutočnosť však nijako nereagoval. Žalobca vo svojom podnikaní dosahoval nemalé zisky, nebol teda v žiadnom prípade možný záver, že sa jedná len o fiktívny či vymyslený nerealizovaný podnikateľský plán. Po zrušení konkurzu sa mu reálne nepodarilo obnoviť fungovanie jeho podnikania, čo je zrejme z obrátov žalobcu ako živnostníka. Subjekt H. S. - H. síce naďalej existuje, avšak nevyvíja žiadnu podnikateľskú činnosť. Spoločnosť MM M. prebrala len menší počet zamestnancov a vykonáva činnosti v menšom rozsahu, podružného charakteru, nie veľké rámcové zmluvy ako predtým.

26. Neakceptovanie výplatných pásov či výplatných listín produkovaných ako dôkaz vyplateného odstupného zamestnancom je postup, ktorý nemá oporu v racionálnych zásadách dokazovania. Zamestnávateľ môže skrátiť výpovednú dobu, resp. môže netrvať na jej plynutí. Je potrebné tiež pripomenúť, že Zákonník práce umožňuje vyplatiť odstupné na základe dohody v inom, i skoršom termíne. Žalobca nemal dôvod trvať na ďalšom trvaní výpovednej doby, keďže v dôsledku okolností prerušenia obchodných aktivít konkurzným konaním, nemal možnosť pridelovania práce.

27. Poukazujúc na negatívne následky nezákonného rozhodnutia, zdôvodňuje žalobcu výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy v limitovanej výške 16.885,- eur. Skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na predbežné prerokovanie návrhu, si uplatnil vo výške stanovenej príslušným tarifným predpisom a patria mu ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

28. Žalobca má za to, že osvedčil súdu, že pri normálnom behu vecí by jeho majetok nebol zmenšený, nedošlo by k zásahu do jeho majetkových sfér, a naopak by sa jeho majetok zväčšil v rozsahu uplatneného ušlého zisku zo zmarených zákaziek. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaného súd zaviazá, aby v lehote troch dní nahradil žalobcovi škodu vo výške 480.762,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy za obdobie od 12.11.2013 do zaplatenia. Žalobca má mať právo na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, a to v rozsahu 100%. Alternatívne navrhol žalobca napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

IV. Obsah vyjadrenia žalovanej strany

29. Podľa názoru žalovanej, súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nespochybňoval nezákonnosť uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010, len konštatoval, že k vzniknutej situácii do istej miery prispel aj žalobca. Ak žalobca namieta, že súd nebol nestranný a narušal zásadu kontradiktórnosti konania, mal žalobca možno vzniesť námietku zaujatosti sudcu. K meritu veci žalovaná ďalej uviedla, že žalobca v konaní predložil niekoľko zmlúv o dielo uzavretých so spoločnosťou C., s.r.o. zo dňa 08.01.2008, v týchto zmluvách sú však hrubé nedostatky, čím došlo k spochybneniu ich pravdivosti. Súd dal zároveň dostatočne najavo žalobcovi, že predmetný obsah zmlúv ostal sporný. Argumentácia žalobcu ohľadne realizácie projektov z prostriedkov štátnych poľnohospodárskych fondov, je pre rozhodnutie vo veci irelevantná, keďže na základe predložených listinných dôkazov mal súd za to, že k ukončeniu spolupráce žalobcu s jeho hlavnými zmluvnými partnermi došlo ešte pred vyhlásením konkurzu.

30. K skončeniu pracovných pomerov so zamestnancami žalovaná uvádza, že jedinými skoršími spôsobmi ukončenia pracovného pomeru je dohoda alebo okamžité skončenie pracovného pomeru. Samotný žalobca pritom tvrdí, že zamestnancom bola daná výpoveď, pričom uvedenú skutočnosť osvedčil aj svedok R. F.. Na predmetné skončenie pracovného pomeru sa priamo zo zákona vzťahuje 2, resp. 3 mesačná výpovedná doba. Keďže k vyplateniu zamestnancov malo dôjsť dňa 15.05.2010, výpoveď im musela jednoznačne byť daná pred vyhlásením konkurzu.

31. Žalovaná považuje podané odvolanie za nedôvodné, preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

V. Replika žalobcu

32. Žalobca v rámci podanej repliky zotrval na tvrdení, že k pochybeniu na strane štátu došlo už podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu zo strany daňového úradu. Začatie konkurzného konania negatívne zasiahlo do pozitívneho vývoja podnikania žalobcu, nezákonne vyhlásený konkurz bol už len

tým zničujúcim úderom. Ušlý zisk od svojich hlavných partnerov považuje žalobca za osvedčený. Štát musí zodpovedať za činnosť všetkých svojich orgánov, preto ani časový nesúlad ukončenia spolupráce žalobcu s jeho zmluvnými partnermi nemôže obstáť. Štát nemal ani len podávať návrh na vyhlásenie konkurzu, na to nadväzujúce rozhodnutia boli už len reťazou príčinných súvislostí. Každopádne, ak by nebolo došlo k vyhláseniu konkurzu, spolupráca by bola obnovená, čo potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi štatutárny orgán spoločnosti C., s.r.o.. V ostatnom rozsahu sa argumentácia žalobcu zhodovala s obsahom odvolania.

VI. Duplika žalovanej

33. Snahu žalobcu o rozšírenie ním uplatneného nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 aj na údajne nezákonný postup Daňového úradu Prešov, spočívajúci v podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu dňa 05.02.2010 a uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-285 zo dňa 15.02.2010 o začatí konkurzného konania, považuje žalovaná za účelovú. Zo skutkových okolností vyplýva, že žalobcovi v dôsledku nezákonného rozhodnutia žiadna škoda nevznikla, keďže ukončenie spolupráce s jeho hlavnými zmluvnými partnermi predchádzalo vyhláseniu konkurzu. Z uvedeného dôvodu sa právny zástupca žalobcu snaží nevodiť dojem, že nezákonné bolo celé konanie. Napokon však žalobca na dotaz súdu jasne uviedol, že nárok na náhradu škody si uplatňuje titulom nezákonného rozhodnutia, za ktoré považuje uznesenie o vyhlásení konkurzu na jeho majetok. Ak aj žalobcovi vznikla škoda, nemohla mu vzniknúť v dôsledku vyhlásenia konkurzu, ale omnoho skôr. Oznámenie spoločnosti A. R. a.s. zo dňa 03.07.2013 vyhotovila osoba, ktorá nebola oprávnená konať za spoločnosť, nie je a ani nikdy nebola členom predstavenstva. Navyše, oznámenie je obsahovo totožné s emailom zo dňa 20.06.2013, ktorý adresoval G. H. z advokátskej kancelárii A., s.r.o.. vo vzťahu k možnému obnoveniu spolupráce žalobcu so spoločnosťou C., s.r.o. žalovaná poukázala na rozpor tvrdení žalobcu a svedeckej výpovede p. R., nezhodujúce sa v dôvodov ukončenia spolupráce. S návrhom žalobca na zopakovanie dokazovania pred odvolacím súdom žalovaná nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam.

VII. Hodnotenie odvolacieho súdu

34. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

35. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

36. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré strana žalobcu uvádza v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

37. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku. V dostatočnom rozsahu vykonal súd prvej inštancie dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu odchýliť.

38. V priebehu celého konania súd prvej inštancie správne vykladal zákonné predpoklady pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby. Vychádzajúc z dikcie § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, priznanie nároku na náhradu škody žalobcovi predpokladá preukázanie existencie:

- a) nezákonného rozhodnutia,
- b) vzniku škody,
- c) kauzálneho nexu medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím.

39. Podmienky uvedené vyššie pod písmenami a) až c) musia byť splnené kumulatívne, a len takto v jednote sú spôsobilé privodiť žalobcovi úspech v konaní. Ak z vykonaného dokazovania bude zrejmé, že čo i len jeden z predpokladov pre vyvodenie zodpovednosti štátu absentuje, nevyhnutným následkom bude zamietnutie žaloby.

Ad a) Nezákonné rozhodnutie

40. Žalobca v rámci nim podanej žaloby jasne špecifikoval rozhodnutie, ktoré považuje za nezákonné, zakladajúce tak povinnosť štátu nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu. In concreto sa jedná o uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 13.04.2010 o vyhlásení konkurzu na majetok žalobcu (ďalej aj ako „nezákonné rozhodnutie“). Krajský súd v Košiciach pritom rozhodnutím č. k. 2CoKR/19/2010-420 zo dňa 11.05.2010 predpísaným spôsobom nezákonné rozhodnutie zmenil tak, že konkurzné konanie zastavil.

41. V kontexte vyššie uvedeného, odvolací súd pre účely posúdenia naplnenia prvého čiastkového predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie v predmetnej veci, uznesenie č. k. 21Co/129/2016-216 zo dňa 16.05.2017. Odvolací súd už vtedy prijal právny záver o nezákonnosti uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 13.04.2010, vyvodzujúc túto nezákonnosť z odôvodnenia zmeňujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.05.2010.

42. Súd prvej inštancie bol viazaný právny záverom odvolacieho súdu, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné konštatovať odklon. Súd prvej inštancie celkom zrejme posudzoval predpoklad existencie nezákonného rozhodnutia za splnený, v opačnom prípade by žalobu opätovne zamietol a bolo by pre neho irelevantné skúmať vznik škody na strane žalobcu, tiež kauzálny nexus medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. V tomto ponímaní je nezákonné rozhodnutie esenciou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom len od neho možno odvodzovať ostatné predpoklady. Námitka žalobcu, spochybňujúca viazanosť, resp. odklon súdu prvej inštancie od právneho záveru odvolacieho súdu o nezákonnosti uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 13.04.2010, preto nie je dôvodná.

Ad b) Vznik škody

43. Vznik škody odvodzuje žalobca od skončenia dlhodobej spolupráce s jeho hlavnými zmluvnými partnermi, pričom príčinou tohto nepriaznivého stavu v jeho podnikaní má byť práve vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca súdu niekoľko vyhotovení zmlúv so spoločnosťou C., s.r.o. zo dňa 08.01.2008 o realizácii stavebných prác v oblasti poľnohospodárskych a priemyselných stavieb. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s predloženými zmluvami vzniesol dôvodné pochybnosti o ich pravdivosti, resp. hodnovernosti, keďže jednotlivé jej vyhotovenia obsahujú rôzny objem prác, odplata je dohodnutá v mene euro, napriek tomu, že táto mena sa oficiálne používala na Slovensku až po roku od uzavretia zmluvy, navyše, zmluvy sú opatrené pečiatkami iného subjektu, než žalobcu.

44. Po oboznámení s predloženými listinnými dôkazmi sa odvolací súd stotožnil s hodnotením dôkazov tak ako to učinil súd prvej inštancie. Č. I. 249-261 spisu obsahujú celkovo 3 vyhotovenia zmluvy zo dňa 08.01.2008. Aj keď by sa malo jednať o jednu a tú istú zmluvu, v jednotlivých jej vyhotoveniach sa vyskytujú vážne rozpory v podstatných náležitostiach, napr. objeme prác, ktorý je v každom vyhotovení

iný. Určite to nie je bežnou praxou obchodného styku, ktorá navyše podryva dodržanie zásady pacta sunt servanda, pretože nie je možné ustáliť, ktorá z vyhotovení zmlúv by mala byť pre strany v konečnom dôsledku záväzná.

45. Zmluva zo dňa 08.01.2008 bola dojednaná v mene euro, napriek tomu, že na Slovensku nebola oficiálnym platidlom, k tomu došlo až s odstupom jedného roka. Samozrejme, v prospech žalobcu je potrebné uviesť, že euro nebolo menou neexistujúcou, preto zmluvné strany mohli zvoliť tento pomerne netradičný spôsob dojednania odplaty bez toho, aby to zmluvu činilo neplatnou. Odvolací súd však nevyčítal z tvrdení žalobcu presvedčivú argumentáciu o dôvodoch svojho zmluvného dojednania.

46. Najzávažnejším nedostatkom zmluvy zo dňa 08.01.2008 je však identifikácia zmluvnej strany zhotoviteľa prác, ktorým mal byť žalobca. Z úvodného ustanovenia čl. 1 zmluvy vyplýva, že zhotoviteľom ako zmluvnou stranou mal byť H. - H. S., so sídlom L. XX J.. Aby bol však písomný právny úkon platný, musí byť podpísaný konajúcou osobou, v súlade s ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Č. I. 252 aj 256 spisu však podpis žalobcu na zmluve zo dňa 08.01.2008 neobsahujú. Niežeby neboli podpísané, no ako podpisujúca osoba vystupuje spoločnosť MM M., s.r.o., so sídlom L. XX, J.. Žalobca to vysvetlil omylom v pečiatke, jeho argumentácia je však v rozpore s objektívnym plynutím času.

47. Spojitosť žalobcu so spoločnosťou MM M., s.r.o. je datovaná od roku 2010, kedy ako žalobca sám uvádza, kúpil túto spoločnosť, aby mohol po vyhlásení konkurzu pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti. Oboznamujúc sa s výpisom z Obchodného registra, tvrdenia žalobcu sa zakladajú na pravde, pretože ako jediný konateľ a spoločník spoločnosti MM M., s.r.o. vystupuje odo dňa 27.04.2010. Uvedené však vylučuje, aby žalobca smel opatriť pečiatkou tejto spoločnosti zmluvu zo dňa 08.01.2008. Odvolací súd vylučuje omyl žalobcu či nedopatrenie, spôsobené dobrým vzťahom s predchádzajúcim konateľom spoločnosti. Žalobca nielenže na otázku súdu nevedel uviesť meno svojho dobrého priateľa, spoločnosť MM M., s.r.o. sídli na adrese L. XX, J. až od spomínaného dátumu 27.04.2010, preto je bez akýchkoľvek pochybností vylúčené, aby v rozhodnom čase 08.01.2008 bola pečiatka spoločnosti MM M., s.r.o. v takej podobe, v akej ju prezentuje žalobca na zmluvách.

48. Zhrnúc hodnotenie tohto jednotlivého dôkazu, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým záverom súdu prvej inštancie. Bol to sám žalobca, ktorý viacerými odlišnými vyhotoveniami totožnej zmluvy relevantným spôsobom spochybnil ich hodnovernosť či pravdivosť. Hrubé rozpory v zmluve zo dňa 08.01.2008 nasvedčujú záveru, že žalobca ju nedôsledne vyhotovil až ex post, pre účely predmetného súdneho konania, na preukázanie svojich tvrdení o vzniknutej škode.

49. Okrem spoločnosti C., s.r.o., druhým hlavným zmluvným partnerom žalobcu bola spoločnosť A. R. a.s.. V tomto prípade žalobca preukazoval súdu vzniknutú škodu oznámením spoločnosti o prerušení vzájomných obchodných vzťahov zo dňa 03.07.2013 (č. I. 263 spisu). Žalobca tejto spoločnosti predložil v období od 09.03.2010 do 07.06.2010 celkovo 6 cenových ponúk, ktoré by boli prijaté, ak by nebolo konkurzného konania voči žalobcovi, čím sa pre nich stal žalobca nedôveryhodnou osobou.

50. Veľmi správne poznamenal však súd prvej inštancie dátum oznámenia, ktorý viac ako tri roky nadchádza momentu vyhlásenia konkurzu, a zároveň len jedna predložená cenová ponuka sa vzťahuje na obdobie vyhlásenia konkurzu. Niet logického vysvetlenia tohto omeškania oznámenia spoločnosti A. R., a.s., snáď len účelovosť vytvorenia oznámenia pre potreby predmetného súdneho konania to ospravedlňuje. Na podporu svojich tvrdení odvolací súd poukazuje na č. I. 262 spisu, ktorý obsahuje mailovú komunikáciu žalobcu so svojim právnym zástupcom zo spoločnosti A., s.r.o., JUDr. G. H.. Bol to práve právny zástupca, ktorý vyhotovil vzor oznámenia spoločnosti Inžinierske stavby, a.s., a to až dňa 20.06.2013, tento vzor zaslal svojmu mandantovi a následne bol obsahovo totožne pretavený do už spomínaného oznámenia z č. I. 263 spisu. V tomto kontexte odvolací súd nepovažuje predmetný dôkaz za autentický a tým ani hodnoverný.

51. Časť žalobou uplatnenej škody mala pozostávať z odstupného, ktoré žalobca vyplatil zamestnancom pri skončení ich pracovného pomeru. Výplatný termín odstupného bol máj 2010, čo celkom zrejme predchádzalo uplynutiu dvojmesačnej, resp. trojmesačnej výpovednej doby zamestnancom, ak im výpoveď mala byť daná v čase konkurzu, t. j. apríl 2010. Žalobca namieta, že u svojich zamestnancov netrval na výpovednej dobe a dohodol sa s nimi inak. Každopádne, Zákonník pre tento prípad pripúšťa možnosť skončenia pracovného pomeru dohodou, čo by smel byť najpravdepodobnejší prípad v

predmetnom spore, no žalobca o tom nepredložil súdu dôkaz. Sám pritom uvádza, rovnako ako svedok R. F., že pracovný pomer bol skončený výpoveďou, podľa vedomostí svedka niekedy v roku 2008 alebo 2009, čo nasvedčuje skôr tvrdeniam žalovanej o skončení pracovných pomerov pred dňom vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu. Odvolací súd vníma časový odstup výpovede svedka od momentu skončenia jeho pracovného pomeru v spoločnosti H. - H. S., preto pripúšťa ospravedliteľný omyl svedka pri uvedení rokov. Odvolací súd však zároveň dodáva, že ak sa žalobca odklonil od dikcie § 76 ods. 6 Zákonníka práce o výplatnom termíne odstupného, sám si navodil vznik škody. Ak by pri výpovedi zamestnancov postupoval podľa § 62 ods. 3 Zákonníka práce, pracovný pomer zamestnancov by neskončil skôr ako koncom júna, v dôsledku čoho by výplatný termín odstupného bol až v mesiaci júl, čiže už po zastavení konkurzného konania, kedy by výpovede bolo možné ešte odvolať.

52. Za nepreukázanú považuje odvolací súd aj nemajetkovú ujmu žalobcu. Ten uviedol, že po vyhlásení konkurzu bol ako zbitý pes, na infúziách, hospitalizovaný však nebol, nevyhľadal odbornú pomoc. K tomu súd prvej inštancie správne konštatoval, že počas mesiaca, kedy bol na žalobcu vyhlásený konkurz, sa žalobca stal jediným konateľom spoločnosti MM M., s.r.o. s rovnakým predmetom konania. Podnikateľský život žalobcu ako fyzickej osoby tak určitým spôsobom pokračoval. Čo sa týka zhoršeného zdravotného stavu, ten žalobca nepreukázal odborným posúdením, sám uvádza, že nebol ani hospitalizovaný, nevyhľadal ani odbornú pomoc. Len samotné tvrdenia žalobcu pre priznanie nemajetkovej ujmy však nepostačujú.

Ad c) Kauzálny nexus medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody žalobcu

53. Vychádzajúc z výsledkov procesu hodnotenia dôkazov, odvolací súd považoval žalobcom predložené listinné dôkazy za nehodnoverné, nespôsobilé z toho dôvodu preukázať vznik škody na strane žalobcu. Je snáď irelevantné pokračovať v prieskume dôvodnosti žaloby, ak jeden z kumulatívne vyžadovaných predpokladov pre vyvodenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci absentuje, no aj pri kauzálnom nexu odvolací súd vzhliadol hrubé rozpory, ktoré podstatným spôsobom dokresľujú závery dokazovania ohľadne vzniku škody žalobcu.

54. Ušlý zisk zo spoločnosti C., s.r.o. preukazoval žalobca odstúpením tejto spoločnosti od ich vzájomnej spolupráce (č. l. 246, 247, 248 spisu). Opätovne predložil žalobca tri písomné vyhotovenia jedného úkonu, pričom nie na všetkých sú podpisy konajúcej osoby, rozdiely sú aj v odsúhlasených rozpočtoch prác, ktoré boli odstúpením od zmluvy zrušené. Najkomplexnejšie a zároveň platne je vyjadrené odstúpenie od zmluvy na č. l. 248 spisu. Krucially pre posúdenie kauzálneho nexu je však uvedenie dňa, ku ktorému mala byť spolupráca so žalobcom ukončená, t. j. 25.02.2010. V tomto smere nemožno nič vytknúť skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie, ktorý z prameňa dôkazu zistil, že ukončenie spolupráce viac ako mesiac predchádza vyhláseniu konkurzu na majetok žalobcu, čo samozrejme vylučuje časovú súvislosť medzi údajným vznikom škody žalobcu a nezákonným rozhodnutím.

55. Okrem plynutia času, čo by objektívnej skutočnosti, dáva odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie do pozornosti výsluch svedka A.. H. R., ktorý vypovedal o dôvodoch skončenia spolupráce so žalobcom. Napriek tomu, že podľa predložených dôkazov sám svedok ako konateľ spoločnosti C., s.r.o. ukončil spoluprácu a spísal za tým účelom oznámenie adresované žalobcovi, odkláňa sa v rámci výsluchu od skôr uvedených dôvodov odstúpenia od zmluvy zo dňa 08.01.2008. Odvolací súd sa dozvedá, že ťažiskovým dôvodom pre ukončenie spolupráce nebol viac konkurz na osobu žalobcu, ale arogantné správanie správcu, ktorý bol do funkcie ustanovený. Aj svedok má však časové nezrovnalosti vo svojej výpovedi, pretože ako už uviedol súd prvej inštancie, predbežný správca bol ustanovený do funkcie až rozhodnutím zo dňa 10.03.2010, teda až potom, čo spoločnosť C., s.r.o. oznámila ukončenie spolupráce so žalobcom, čo zasa raz objektívne vylučuje časovú súvislosť vzniku škody žalobcu.

56. Okrem spoločnosti C., s.r.o. ostáva vyrovnať sa s druhým hlavným partnerom žalobcu, spoločnosťou A. R., a.s.. Vracajúc sa k č. l. 263 spisu, odvolací súd už skôr v odôvodnení tohto rozsudku dospel k záveru, že tento listinný dôkaz nepovažuje že za hodnoverný, najmä s ohľadom na spôsob jeho vypracovania. Nad rámec uvedeného, dáva odvolací súd v kontexte posudzovania kauzálneho nexu do pozornosti hrubý časový rozpor, aký sa vyskytol už pri spoločnosti C., s.r.o.. A. R. a.s. podľa svojho oznámenia zo dňa 03.07.2013 mali prerušiť vzájomné obchodné vzťahy so žalobcom počnúc dňom 18.02.2010. Pripomínajúc však, že nezákonné rozhodnutie bolo vydané dňa 13.04.2010, niet pochýb o absencii vzájomnej časovej súvislosti prerušenia spolupráce a vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu.

57. Zhrnúc teda výsledky vykonaného dokazovania, žalobcom predložené dôkazy sú zaťažené tak vážnymi nedostatkami, že v konečnom dôsledku vylučujú posudzovať ich ako pravdivé či hodnoverné. Celý žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody sa odvíja od zhoršenia jeho podnikateľského života, ktorý mal byť výrazne nepriaznivo ovplyvnený ukončením spolupráce hlavných zmluvných partnerov so žalobcom, a to v spojitosti s rozhodnutím Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010. Ako však už bolo uvedené, pri spoločnosti C., s.r.o. aj A. R., a.s., vyšlo najavo, že moment ukončenia ich spolupráce predchádzal vyhláseniu konkurzu na žalobcu, navyše vážnym spôsobom bol spochybnený obsah oznámení týchto spoločností, ktorý smeruje skôr k záveru o účelovosti vypracovania listinných dôkazov pre účely predmetného súdneho konania.

58. Na nepreukázanú súvislosť ukončenia spolupráce zmluvných partnerov so žalobcom a nezákonne vyhláseného konkurzu na majetok žalobcu, nadväzovalo skončenie pracovného pomeru so zamestnancami. Žalobca však nielenže nepreukázal súdu listinnými dôkazmi, kedy došlo ku skončeniu pracovných pomerov so zamestnancami, pre účely posúdenia časového nexu s momentom vydania nezákonného rozhodnutia, ale nezrovnalosti vyvoláva aj výplatný termín odstupného. Ten v spojitosti s výpoveďou svedka F. svedčí dôvodnosti argumentácii žalovanej o výpovediach, predchádzajúcich vyhláseniu konkurzu. Tak či onak, ak sa žalobca odklonil od dikcie § 76 ods. 6 Zákonníka práce o výplatnom termíne odstupného, sám si navodil vznik škody. Ak by pri výpovedi zamestnancov postupoval podľa § 62 ods. 3 Zákonníka práce, pracovný pomer zamestnancov by neskončil skôr ako koncom júna, v dôsledku čoho by výplatný termín odstupného bol až v mesiaci júl, čiže už po zastavení konkurzného konania, kedy by výpovede bolo možné ešte odvolať.

59. Nepreukázaná ostala aj údajne vzniknutá nemajetková ujma žalobcu. Tvrdené zdravotné komplikácie žalobca nepreukázal odbornými lekáorskými správami. Utrpieť smelo jeho podnikateľské pôsobenie, ktoré bolo sa však odvíjalo od ukončenia spolupráce zo strany zmluvných partnerov. Keďže žalobca nepreukázal súvis ukončenia spolupráce s nezákonným rozhodnutím, preto ani tento nárok nie je dôvodný. Nad rámec toho, ako už súd prvej inštancie uviedol, počas mesiaca vyhláseného konkurzu žalobca začal podnikáť prostredníctvom spoločnosti MM M., s.r.o., s rovnakým predmet činnosti, v dôsledku čoho podnikateľské aktivity žalobcu určitým spôsobom napredovali.

60. Napokon, nedôvodnosť bola vyhodnotená aj vo vzťahu k uplatnenému nároku na úhradu nákladov na predbežné prerokovanie návrhu vo výške 3.321,26 eur. Bez ohľadu na právne posúdenie, žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody nebol dôvodný, preto aj jeho snaha o mimosúdne riešenie sporu bola nedôvodná, pretože absentoval právny a skutkový základ pre tento postup. Navyše, ak podľa tvrdení žalobcu má uplatnený nárok na úhradu nákladov na predbežné prerokovanie predstavovať príslušenstvo pohľadávky, potom jeho akcesorická povaha vylučuje priznať tieto náklady, keďže samotná pohľadávka bola zamietnutá ako nedôvodná.

61. Snahu žalobcu vnímať konkurzné konanie ako celok považuje odvolací súd za účelovú, reflektujúcu dôkaznú núdzu žalobcu vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 1K/9/2010-320 zo dňa 13.04.2010. Podľa zmenenej argumentácie žalobcu, vznik jeho škody je potrebné odvíjať už od samotného podania návrhu na vyhlásenie konkurzu zo strany Daňového úradu Prešov II., pričom vyhlásenie konkurzu malo byť len poslednou fatalizujúcou ranou pre podnikanie žalobcu. Súd prvej inštancie však dostatočne zrozumiteľne v tejto súvislosti uviedol, že žalobca v podanej žalobe jasne špecifikoval rozhodnutie, ktoré podmienilo vznik škody, čím vymedzil predmet prieskumu zo strany súdu. Ak by škoda mala byť žalobcovi spôsobená nedôvodným podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, potom je potrebné posudzovať nárok žalobcu osobitne podľa § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Doterajšie skutkové ani právne závery by nemuseli byť dostatočným základom pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ba o čo viac, hoc žalovaný by ostal štát, v jeho mene by v takom prípade malo konať Ministerstvo financií Slovenskej republiky, čo by dôvodilo opakovať súdne konanie. V kontexte uvedeného, odvolací súd vnímal zmenu postoja žalobcu vo vzťahu ku konkurznému konaniu v intenciách zmeny žaloby podľa § 140 ods. 1, 2 CSP, ktorú nebolo dôvodné pripustiť v súlade s ust. § 143 ods. 1 CSP ani v konaní pred súdom prvej inštancie.

62. Záverom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, na jeho základe dospel k správnym skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolacie

námietky žalobcu neboli spôsobilé pre svoju neopodstatnenosť prívodiť zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho odvolací súd napokon potvrdil ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

63. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na nepreukázanie zákonných predpokladov pre vyvodenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nepovažoval za potrebné zaoberať sa argumentáciou žalobcu ohľadne financovania zákaziek zmluvného partnera žalobcu zo štátnych pôdnych fondov, kde skutočnosť vyhlásenia konkurzu sa považuje za podstatné porušenie zmluvy a dôvod na odstúpenie od nej, keďže táto argumentácia nebola spôsobilá prívodiť zmenu právneho záveru odvolacieho súdu.

64. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

65. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).